

Libhošťský zpravodaj

Ročník XII. číslo 12 – Prosinec 2010

Z OBECNÍHO DĚNÍ

Pro volby do zastupitelstva obce Libhošť byly zaregistrovány čtyři volební strany

Dne 15. listopadu 2010 došlo k oficiální registraci kandidátních listin podaných volebními stranami pro volby do zastupitelstva obce Libhošť. Podle údajů, které zveřejnil MěÚ v Novém Jičíně, odbor Vnitřních věcí, se jedná o následující volební strany:

- 1. Sdružení nezávislých kandidátů – CESTA Z MĚSTA**
- 2. Sdružení nezávislých kandidátů – NEZÁVISLÍ PRO LIBHOŠŤ**
- 3. Komunistická strana Čech a Moravy**
- 4. Sdružení nezávislých kandidátů – ZA ROZVOJ A PROSPERITU LIBHOŠTĚ**

Mezi kandidáty těchto volebních stran si tedy budou občané 8.ledna 2011vybírat ty, kteří je budou zastupovat v nově zvoleném zastupitelstvu.

OBSAH

Z OBECNÍHO DĚNÍ	1
OBSAH	2
OSAMOSTATNĚNÍ	3
Úkol splněn a tak pomalu končíme	3
Z OBECNÍHO DĚNÍ	4
Výzva MUDr. Starůstkové	4
Pozvánka na Vánoční koncert v Libhošti	4
OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE	6
Vítání občanů - ohlédnutí	6
INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN	6
Výměna občanských průkazů z důvodu vzniku nové obce Libhošť	6
REDAKČNÍ SDĚLENÍ	7
Předplatné zpravodaje pro rok 2011	7
Z HISTORIE OBCE	8
S panem Hanzelkou o příjmeních Libhošťanů – díl V.	8
ZDRAVÍ A ŽIVOTNÍ STYL	13
Tradice	13
NÁŠ I VÁŠ RECEPTÁŘ	18
KAM ZA KULTUROU	20
SPORT	22
Z fotbalového klubu	22
INZERCE	27
SPOLEČENSKÉ OKÉNKO	32

OSAMOSTATNĚNÍ

Úkol splněn a tak pomalu končíme ...

I takto by se dala charakterizovat současná situace „Přípravného výboru pro osamostatnění obce“.

Jen stručně bych proto chtěl připomenout, že vše začalo před více jak dvěma lety, kdy jsme se „nás pět“ (Víta Škarka, Roman Lacina, Martin Skalík, Aleš Hána a Jarek Šimíček) poprvé sešlo, a začali jsme uvažovat, jestli „do toho jít“. Tak jsme začali sbírat podklady, hledat informace, vytvářet fiktivní rozpočty, a „dohadovat se“, jestli vůbec Libhošťany pro osamostatnění získáme, a pokud ano, jestli se pak najdou lidé, kteří budou ochotni kandidovat do zastupitelstva, a pokud no, jací lidé to budou. Splnit hlavní úkol přípravného výboru – přivést obec k úspěšnému referendu – se nám tedy podařilo, a po referendu jsme se pak mohli soustředit na přípravu podmínek, potřebných pro plynulý rozjezd budoucí nové obce. To obnášelo především naši součinnost a účast při různých jednáních, souvisejících s řešením problematiky vzniku samostatné obce. V posledních týdnech a měsících pak bylo naší hlavní snahou předat co nejvíce informací jmenovanému správci obce, panu Ing. Vlastimilu Bořutovi, který je pověřen vedením obce v období od 1.1.2011 do prvního zasedání obecního zastupitelstva Libhoště (což by mělo být začátkem února).

Přestože pravomoc přípravného výboru byla dle zákona o obcích oficiálně ukončena vydáním rozhodnutí krajského úřadu o oddělení místní části Libhošť od Nového Jičína, a naše pozice od této chvíle byla v podstatě již jen „poradní“, většina institucí zainteresovaných do procesu vzniku nové obce k našim názorům přihlížela a akceptovala je při přípravě dalších nutných kroků.

Chtěl bych proto členům přípravnému výboru poděkovat za čas, energii, výdrž a ochotu, se kterou do osamostatnění šli, a také za týmový duch, který mezi námi po celou dobu vládl, protože i když jsme na některé věci měli různé názory, vždy jsme našli společnou řeč. Poděkování patří i všem ostatním, kteří tvořili „pracovní skupinu“ kolem přípravného výboru, a bez kterých bychom to nedokázali.

Z nadpisu tohoto článku vyplývá, že jako přípravný výbor... *pomalu končíme* ... Ale protože je Vám možná již známo, že celý přípravný výbor, a stejně tak i zmíněná „pracovní skupina“, kandidují do zastupitelstva, je tedy na Vás, voličích, zda budeme moci po volbách v započaté práci pokračovat.

Za bývalý přípravný výbor
Jaroslav Šimíček

Z OBECNÍHO DĚNÍ

Výzva MUDr. Starůstkové

MUDr. Věra Starůstková požádala redakci Libhošťského zpravodaje o zprostředkování výzvy všem jejím pacientům, kteří si doposud nevyzvedli zdravotní karty a nezaregistrovali se k jinému lékaři, aby tak učinili nejpozději do konce tohoto roku. Po novém roce již nebude paní doktorka Starůstková ordinovat.

Pozvánka na Vánoční koncert v Libhošti

Vánoční koncerty v Libhošti se již staly letitou tradicí patřící k vánočním svátkům. Místem konání koncertů vždy býval, a není tomu jinak ani letos, kostel svatého Jakuba. Tentokrát budete mít možnost si poslechnout **smíšený pěvecký sbor Lašan Brušperk**. Z historie tohoto souboru pro vaši informaci uvádíme:

První sbormistr František Palkovský pro tehdejší zpěváky sboru Lašan Brušperk připravil řadu vlastních sborových písní. Postupně v roli sbormistrů pokračovali Antonín Konečný, Pavel Škeřík, Prof. Miroslav Petráš a Jaromír Chvostek. V letech 1993 až 2006 byl sbor Lašan organizátorem každoroční regionální přehlídky pěveckých sborů "Lašsko zpívá". V roce 2009 se sbor představil celkem na třinácti veřejných vystoupeních, mimo jiné i na oblíbeném hudebním festivalu Moravskotřebovské arkády. V říjnu 2009 zazpíval Lašan při zasazení

Lípy svobody v rámci oslav 740 let založení města, v závěru téhož roku pak vystoupil celkem čtyřikrát se svým pásmem Adventních koncertů. Letos v dubnu účinkovali „Lašani“ na Jarním písňovém festivalu v Bílovci a v květnu připravili posluchačům sborového zpěvu vystoupení Dívčího ansámblu Jiřího Šimáčka a účastnili se za příznivého ohlasu diváků Mezinárodního pěveckého festivalu sborového zpěvu v Bašce. V sobotu 12.června se uskutečnil 4.ročník hudebně-společenského festivalu „Brušperk zpívá 2010“, na kterém vystoupila řada zajímavých skupin a sborů. V závěru roku vystoupí Lašan Brušperk ve třech chrámech na Vánočních koncertech, na kterých zazní Vánoční mše Zdeňka Lukáše. Kromě chrámu sv. Jakuba v Libhošti to bude chrám sv.Jiří v Brušperku a chrám sv. Jana Pavla ve Frýdku-Místku. Sbormistrem a uměleckým vedoucím je Jitka Hummelová, druhým sbormistrem je Pavel Konečný. Tento sbor oslaví v roce 2011 již 55 let od svého založení.

Přijmete prosím naše pozvání na :

Vánoční koncert Smíšeného pěveckého sboru Lašan Brušperk

na kterém zazní písně z Vánoční mše Zdenka Lukáše
„Radujme se všichni v Pánu“

Koncert se koná v úterý dne 28.12.2010 v 16.00 hodin
v chrámu sv. Jakuba v Libhošti.

Výše vstupného je 30 Kč, děti do patnácti let 15 Kč.

Libhošťská farnost
Vás všechny srdečně zve na

Ž I V Ý B E T L É M

V SOBOTU 25. prosince 2010
v 16:00 hod. před budovu
Fojtství

Přijďte s námi prožít vánoční příběh v podobě krátkého představení o
příchodu Spasitele na svět. Můžete se tak občerstvit jak slovem, tak
teplými nápoji - svařeným vínem, čajem.

OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE

Vítání občanů - ohlédnutí

Vážení občané, v neděli 14.listopadu se uskutečnilo druhé letošní vítání občanů do svazku obce. Toto vítání bylo historicky naposled pod záštitou města Nového Jičína. Dovolte mi proto krátké ohlédnutí.

26.června 1982 zahájil „Sbor pro občanské záležitosti“ v naší obci vítání občanů. V roce1990 s touto krásnou akcí město Nový Jičín končí. V Libhošti je založena Občanská komise. Jsem mezi zakládajícími členy, a proto žádám město o podporu v pokračování vítání v Libhošti. A tak za přispění města pokračujeme, letos je to již celých 29 let. Někteří z těch, co stáli u začátků, již nejsou mezi námi (Věra Pudíková, Helena Polášková, Vlasta Bohumínská, Alois Cinko). Máme však i jednu věrnou - Marii Sobkovou, která této krásné akci zůstala věrná celých těch 29 let. Za tyto dlouhé roky naše pozvání přijalo 479 rodičů se svými dětmi, které dnes zase již přicházejí v roli rodičů. Chtěla bych všem, kteří se na přípravách podíleli, všem dětem, které pravidelně svým budoucím kamarádům přednášely a všem ostatním za práci i sponzorské dary poděkovat. Příští rok začínáme vítat naše nejmenší do samostatné obce. Věřím, že i nadále nám zůstanete věrni a tato krásná tradice bude pokračovat.

Za OB Miloslava Blažková

INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN

Výměna občanských průkazů z důvodu vzniku nové obce Libhošť

Ke dni 1.1.2011 vznikne nová obec Libhošť. Upozorňujeme občany starší 15 let, kteří mají trvalý pobyt v obci Libhošť, na nutnost výměny občanského průkazu. Stávající občanský průkaz je platný, byť obsahuje od 1.1.2011 nesprávný údaj o místě trvalého pobytu občana, a to až do rozhodnutí MěÚ Nový Jičín o skončení jeho platnosti.

Občanům Libhoště doporučujeme výměnu občanského průkazu bezodkladně, nejpozději do 31.března 2011.

Pro starší občany Libhoště bude zajištěna možnost podat žádost o OP a vyzvednout si nový OP přímo v Libhošti na obecním úřadu. O termínu nabírání žádostí a předávání nových OP budete včas informováni.

K vyřízení nového občanského průkazu je nutné doložit:

- 1 dokladovou fotografii (aktuální podoba)
- předložit stávající občanský průkaz.

Výměna občanského průkazu je bezplatná !

Odbor vnitřních věcí
MěÚ Nový Jičín

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

Předplatné zpravodaje pro rok 2011

Ještě jednou připomínáme nejenom čtenářů zpravodaje, že stále existuje možnost si zpravodaj předplatit i na příští rok.

Cena **ročního předplatného** zůstává ve stejné výši jako pro rok letošní, tzn. **150 Kč. Cena jednotlivých čísel ve volném prodeji zůstává rovněž stejná, a to 12 Kč za číslo, resp. 23 Kč za číslo s přílohou.**

Vyplněné přihlášky je nutno doručit, spolu s příslušným obnosem, na některou z níže uvedených adres, a to **nejpozději do 19. prosince 2010.**

Adresy, kde přijmou Vaši přihlášku:

1. Hanzelková Růžena, č.p. 437 nebo mateřská škola
2. Mgr. Michálková Dagmar, škola
3. Fojtíková Jana, č.p. 387
4. Opělová Anna, č.p. 384
5. Pustějovská Zdeňka, č.p. 284
6. Sobková Marie, č.p. 417
7. Krumpochová Marie, č.p. 7

Tak jako loni, i letos nabízíme zájemcům o předplatné možnost bezhotovostní platby bankovním převodem. Informace k bezhotovostní platbě najdete v listopadovém čísle zpravodaje a na webových stránkách obce.

Z HISTORIE OBCE

S panem Hanzelkou o příjmeních Libhošťanů – díl V.

V pátém pokračování svého etymologického seriálu ukončuje pan Hanzelka výčet libhošťských příjmení vzniklých z osobních jmen.

Svěřil se mi, že zakončení přehledu nejrozsáhlejší skupiny příjmení zamýšlel dát Libhošťanům k Mikulášovi. Prý už si o to dlouho koledovali... Upřímně řečeno, nevím, jak to Hanzelka myslel. Nebyl bych ovšem překvapen, kdyby k Vám na začátku prosince přišel na guláš! Zřejmě se domnívá, že si jej za svou práci zaslouží, a chce cítit vděk. Horší ale bude, když s sebou vezme i všechny čerty, kteří s ním při psaní do Libhošťského zpravodaje častokrát šijí.

Už je to tak. Správný Libhošťan se k Vám chystá na guláš. Dělejte vše pro to, abyste neskončili v jeho pytlí. I s Vašimi příjmeními!

Pokračujme tam, kde jsme se minule zastavili:

Sobek, Sobková – příjmení vzniklé nejspíše z osobního jména Soběhrd, tj. „hrdě o sobě smýšlející“, anebo Soběslav, vykládaného jako „sám sobě slavný; mající svou slávu“. Obě jména jsou slovanského původu a někdy se také pokládají za obdobu řeckého jména Autonom, tj. „svůj vlastní zákonodárce“. Kořeny příjmení Sobek můžeme hledat také ve starém obecném jméně sobek, tedy dnešní „sobec“, nebo ve staročeském slovese sobit, tj. získávat, zásobit se; na Moravě užívaném ve významu sázet, plemenit. Příbuznými příjmeními jsou Sobák, Sobáček, Sobička nebo Sobín.

Staňková – příjmení, které má původ v domácké podobě osobního jména Stanislav. Stanislav je starobylé a dodnes hojně rozšířené jméno slovanského původu, vykládané jako „ustav (upevni) slávu“, popř. „staniž se slavným“, nebo „získávající slávu vytrvalostí, pevností“. Někdy se první část jména spojuje se staroslověnským slovem stan, tj. „pevnost, tvrdost“, přeneseně i „tábor“, a vykládá se jako „sláva tábora; slavný (tvrdý) bojovník“. Stanislav je jedním z tzv. predestinačních (přacích, předpovídajících, předurčujících) jmen. Tato vyjadřující přání, aby jejich nositel upevnil slávu: rodiny, rodu, případně – jde-li o dítě z vládnoucí dynastie – i celé země. U příjemní Staněk „je možné odvození od dalšího starobylého jména Stanimír, jež patří rovněž k predestinačním, vyjadřujícím přání rodičů, aby jejich potomek se stal tím, kdo nastolí, respektive upevní mír.“ (MATES, V. *Jména tajemství zbařená. Malá encyklopedie 250 nejčastějších příjmení*. Praha: EPOCH, 2002. S. 230). Příjmení Staněk se v českém prostředí vyskytuje už v poslední třetině 15. století. K etymologicky blízkým příjmením se dále řadí zdrobnělina Staněček, Stach, Staňa, Stáňa, Staník, Stančík, Staniček, Staniš, Stanka, Stanko, Stankovič apod. Příjmení Staněk je 47. nejrozšířenějším českým příjmením.

Symerský, Symerská – příjmení opředené tajemstvím. Výklady odkazující na motivace místními jmény, ať už Zimoř u Úštěku a u Mělníka, nebo Símře u Lipníka, se vzhledem k poloze těchto sídel nezdají příliš pravděpodobné. Další možností je německé osobní jméno Sigimar, v němž první část „sigû“ znamená „vítězství“ a druhá „mâr“ „slavný“ nebo „nádherný“. V průběhu jazykového vývoje došlo k hláskové obměně základu –mar, když -a- se změnilo na -e-. Příjmení Symerský může dále vycházet z hebrejského osobního jména Šimon. Česká podoba s „Š-“ byla totiž někdy nahrazována za počáteční „S-“. (O významu osobního jména Šimon ale více v následujícím hesle.) Za příbuzná příjmení lze pokládat např. Sim(m)er, Simr, Zimmer nebo Simerský.

Šimiček, Šimičková; Šimíček, Šimíčková; Šimková – všechna tato příjmení vycházejí z domáckých podob osobního jména Šimon, jež se stalo východiskem pro několik desítek našich příjmení. České jméno Šimon vychází z latinské a německé podoby Simon a ta je zase pořečtenou podobou hebrejského (a biblického) osobního jména Šimhón, tj. „slyšící, naslouchající“, „ten, kdo naslouchá“. Se Šimonem se setkáváme hned dvakrát v Novém zákoně: jednak je to původní jméno prvního mezi apoštoly Petra, a podruhé je to Šimon Kananejský, na jehož svatbě v Káni Galilejské proměnil Ježíš vodu ve víno. Další z možných vysvětlení původu těchto příjmení se váže k nářečím. V některých dialektech znamená totiž obecné jméno „šimek“ vrabce, u Frýdku-Místku pak dokonce darebáka. Příjmení Šimek, které lze chápat jako zdvojnásoběné na linii Šíma→Šimek→Šimeček (nebo Šimíček), je 37. nejčastějším českým příjmením. Z množství dalších příbuzných příjmení jmenujme např. Šímu, Šimáčka, Šimáka, Šimčíka, Šimečka, Šimíka nebo Šimůnka.

Šobich – příjmení pocházející patrně ze slovanského osobního jména Soběslav (obdobně jako příjmení Sobek). Soběslav se vykládá jako „sám sobě slavný; mající svou slávu“. Šobich může pocházet také z německého osobního jména schober, tj. „stoh; kupka sena“, nebo z německého nářečního slova označujícího ševce. Původ našeho příjmení lze hledat i u německého slovesa schaben, tj. „seškrabovat“, či v německém označení pro pracovníka v lesnictví – seškabovače smoly („pechschaber“). K příbuzným příjmením se řadí např. Šob, Šibán nebo Šobor.

Štěpán, Štěpánová; Štěpánek, Štěpánková – obě příjmení pocházejí z osobního jména Štěpán, které má původ v řeckém Stephanos, tj. „věnec“, přeneseně „ověnčený, věncem korunovaný vítěz“. Příbuzný význam má i české jméno Vítězslav a latinské Viktor. Štěpán patřil k duchovním, kteří hlásali křesťanské učení krátce po Ježíšově ukřižování a byl za to ukamenován. Svatého Štěpána pokládá tedy katolická církev za prvomučedníka – prvního umčeného kvůli novému náboženství, křesťanství. Obecné slovo „štěpán“ se vyskytuje i v nářečích, u Olomouce a Litovle se používá pro označení křížal, tedy sušených plátků hrušek či jablek. Příjmení Štěpán, které se v českém prostředí objevuje už od poloviny 13. století, je v současnosti 147. nejuznávanějším českým příjmením. Jeho zdvojnásobení – slavné herecké příjmení Štěpá-

nek – je z hlediska frekvence výskytu mezi českými příjmeními na 46. příčce. Po příjmení Šimek je pak také druhým nejčastějším od „Š“. K příbuzným příjmením dále patří například Štěpančík, Štěpanič, Štěpaník, Štěpka, Štecha a dále všechny, jež mají -f- namísto -p-. (Souhlásky -ph- v původním Stephanos daly v různé čtené podobě odlišné Štefan, Štefánik, Štefek apod.)

Tichý, Tichá – příjmení, ke kterému patrně člověk přišel kvůli svým duševním vlastnostem. Jedná se o 54. nejčtenější české příjmení, v českém prostředí (v podobě Tychy) doložené už od počátku 15. století. Základem tohoto příjmení je přídavné jméno „tichý“, které mělo ve staré češtině množství významů: vedle tichý, pokojný nebo nenápadný také dobromyslný, krotký apod. Do této kapitoly jsme jej zařadili proto, že může pocházet i z první části složeného osobního jména Tichomír, které lze vyložit jako „tichý mír (svět)“. Někteří předkové Tichých mohli ke svému jménu přijít také tak, že se do Libhoště (nebo nejdříve i někam jinam) přestěhovali z vesnice s podobným názvem, např. z nedaleké Tiché u Frenštátu pod Radhoštěm. Mezi zástupci etymologicky blízkých příjmení si jmenuje pány Ticháka, Ticháčka, Tichavského, Tichotě, Tichopáda nebo Tišnovského.

Toman, Tomanová; Tomšík, Tomšíková – příjmení pocházející z biblického osobního jména Tomáš. Ač není zcela zřejmé, zda je jméno Tomáš ze základu syrského „tómá“ nebo aramejského „theómá“, tak jako tak znamená „blíženec“ nebo „dvojče“. Jméno Tomáš se v různých obměnách vyskytuje snad ve všech evropských jazycích. Podle jazykovědce Alexandra Brücknera základ jména –tom- nemusí být od Tomáš, ale i od praslovanského slovesa „tomiti“, tj. mírmiti, krotiti (rusky „istoma“ je únava). Jiní odvozují základ jména od staroslověnského „tomiti“, tj. trápit, mučiti. Převládajícím názorem je ovšem ten, že Toman je jednou z domáckých podob jména Tomáš a zároveň od něj utvořeným augmentativem, tj. slovem zveličelým. Toman je také 81. nejčastějším českým příjmením, po příjmení „Tichý“ i druhým nejčastějším od „T“. V Čelakovského známé baladě má Toman neodmyslitelnou společnost v podobě lesní panny. Význam sousloví „nevěřící Tomáš“ vychází z novozákonního podání a platí člověku pochybovačnému a nedůvěřivému.

Příjmení **Tomšík** je zdvojnásobenou domáckou podobou jména Tomáš. Mezi další příbuzná příjmení patří např. Thom, Thomayer, Tomášek (130. nejrozšířenější), Tomek (239. nejrozšířenější) nebo Tůma (88. nejrozšířenější).

Urban - 27. nejčastější české příjmení a vůbec nejfrekventovanější příjmení začínající písmenem „U“ vzniklo z osobního jména latinského původu Urban. Ještě dnes, i když se většinou už jako křestní jméno nepoužívá, jej v některých kalendářích nalezneme u data 25. května. Obecný výraz urbanus znamená v latině městský, tedy člověk z města, přeneseně pak člověk uhlazený, zdvořilý, zkrátka městský. První doklady o příjmení Urban pocházejí už z druhé poloviny 13. století. Zajímavostí je, že jméno Urban je také jménem celkem devíti papežů. K příbuzným příjmením patří např. Urbanský, Urbanec, Urbánek (136. nejčastější české příjmení) nebo Urbíš. Známému libhošťskému

vinaři panu Kučovi je snad známé i přísloví: Pankrác a Urban bez deště – hojnost vína. Nu, nechť se urodí.

Vacca, Vaccová; Václavíková; Váňa, Váňová; Vašíček Vašíčková – všechna příjmení vnikla z českého jména slovanského původu Václav. Přeslavné jméno české historie i současnosti patří ke jménům tzv. predestinačním (přácím), neboť se podle staročeštiny vykládá jako „více slavný“, přesněji „ať je více slavným, ať přinese svému rodu, národu ještě více slávy (staročeské „váce“ dnes předkládáme jako „více“). Významovou obdobou jména Václav je jméno Boleslav (viz ruské „boleje“ ve významu „více“). V oblíbenosti může Václav konkurovat snad jen biblickému Janovi. Vysoká frekvence těchto křestních jmen se odráží i v počtu příjmení, která jsou od nich odvozena. (V tabulce 250 nejrozšířenějších příjmení se vyskytují čtyři různé podoby jména Jan (Hanuš, Janda, Janeček, Janoušek) a pět modifikací Václava (Vacek, Váňa, Vašek, Vašíček). Tento jev ostatně dokládá i skladba příjmení Libhošťanů (viz S panem Hanzelkou o příjmeních Libhošťanů – díl II.).

Ve všech libhošťských příjmeních, která jsou odvozena od jména Václav, se setkáváme s tvary hypokoristickými neboli domáckými. Příjmení **Vacca** vzniklo ze základu Vac-, k jeho blízkým obměnám patří Vaca, Vácal, Václ, Vaclík, Václavík (**Václavíková**) nebo Vaculík.

Váňa je 173. nejrozšířenějším českým příjmením. Nelze také vyloučit, že může být odvozeno od jména Ivan, které není než ruskou variantou jména Jan a vykládá se jako „bůh je milostivý“. S přízviskem Váňa se setkáváme už v polovině 13. století. Mezi jeho příbuzná příjmení se řadí např. Vaňač, Vaňátko, Vaňkovský, Vaňourek atd. Je možné, že z tvaru Váňa bylo odvozeno i třicáté nejčastější české příjmení Vaněk.

Příjmení **Vašíček** je v současnosti 201. nejrozšířenějším příjmením na území Čech, Moravy a Slezska. Jde o hned dvojnásobnou zdvojnásobnou osobního jména Václav. Linie odvozenin tedy vypadá takto: Václav → Vašek/Vašík → Vašíček. Mezi etymologicky blízká příjmení se řadí Vašák, Vašečka, Vašíčka nebo Vaško (a to vše i s iniciálovým německým „W“).

Valčuhová – příjmení vzniklé patrně z osobního jména latinského původu Valentin. Jméno Valentin má původ v latinském výrazu valere, tj. „zdravý, zdravím kypící; silný“, přeneseně pak „mocný, vlivný, vynikající“. Pod vlivem západní tradice se dnes připomíná zejména sv. Valentin – patron všech zamilovaných. K dalším příjmením, která jsou prokazatelně odvozena od jména Valentin, patří časté Valenta (57. nejrozšířenější) nebo Valeš, Valla, Valuch, Valčík, a také množství podob s počátečním „F“, např. Foltýn, Foldyna nebo Falčík.

Vavrys, Vavrysová – příjmení pocházející z latinského osobního jména Vavřinec, znamená „laurentský, pocházející z města loreta (Laurentum)“; původní význam základového slova (lat. laurus) je vavřín, přeneseně „vavřínem ověnčený; vítězný“. Příjmení Vavrys má mnoho příbuzných podob. Nejrozšířenější z nich je (nejen Mrštíkův) Vávra, který na žebříčku frekvence českých

zaujímá 56. místo. Domáckou podobou jména Vavřinec je i příjmení libhošťského rodáka, spisovatele Zdeňka Vavříka. K dalším etymologicky spřízněným duším patří např. Vavák, Vavrák, Vavřiš, Vavroch, Vavroušek, Vavříček, Vavřín apod.

Vítková – toto příjmení je 89. nejčastějším českým příjmením. Jedná se o zdrobnělinu a domáckou podobu patrně latinského jména Vít. Základové jméno Vít má nejasný význam, nejčastěji se vykládá z latinského „vitus“ jako „živoucí, veselý“, popř. „rád; dobré vášně znající“, někdy se ale také odvozuje z germánského „witu“, tj. „les(ní)“, nebo „wit“, tedy „široký“. Dále je možné, že český Vít je osamostatněnou částí staročeských složených jmen jako Vitoslav či Vitomír, tj. „slavný, silný sídlem, mocí“, Dobrovít nebo Hostivít, které lze vyložit jako „ten, kdo vítá (ubytovává) hosty“. „Mnoho Vítků má jistě své příjmení po předcích, kteří u některého mocného Víta či Vítky sloužili anebo se přestěhovali z vesnice s tímto jménem někam jinam.“ (MATES, V. *Jména tajemství zbavená. Malá encyklopedie 250 nejčastějších příjmení*. Praha: Epocha, 2002. S. 282). Mezi příbuzná příjmení se řadí: Viták, Vításek, Vítkovský, Vitoš, Vítovec nebo Vituška.

Vojtík, Vojtková, Vojtišek, Vojtišková – příjmení, která jsou zdrobnělinami prastarého slovanského jména Vojtěch. Už první český kronikář Kosmas vykládá jméno Vojtěch správně jako „útěchu, posilu vojska, těšitele voje“. Někdy se jméno Vojtěch chybně ztotožňuje s německým Adalbertem. (Bylo to dáno tím, že biskup Adalbert dal při birmování našemu knížeti Vojtěchovi své jméno. Adalbert je ovšem jméno čistě německé. Vykládá se jako „ten, jenž vyniká šlechtností a ušlechtilostí“.) Mezi příbuzná příjmení můžeme zařadit Vojtěcha, Vojtěchovského, Vojtěčka, Vojtoviče nebo Vojtylu. Polská podoba posledního z nich – Wojtyła – byla civilním jménem prvního papeže slovanského původu Jana Pavla II.

Zuzaňák, Zuzaňáková – příjmení vzniklé atypicky z ženského osobního jména – Zuzana. Zuzana je jméno hebrejského původu (z „šóšanná“) a znamená „lilie“ (ze stejného základu je i název rostliny sasanka). Příjmení Zuzaňák je označení pro manžela či syna Zuzany. K příbuzným příjmením náleží Zuza, Zuzaník, Zuzelka, Zuzula apod.

Žižka, Žižková – příjmení nejasného významu, patrně ovšem zdrobnělina osobního jména Zikmund (staroněm. Sigismund), které lze vyložit jako „vítězná ochrana“, popř. „ochránce vítězství“ (skládá se z germánského „sigū“, tj. vítězství, a „munt“, tj. „ochrana“). Příjmení proslulého husitského vojevůdce se v českém prostředí objevuje od poslední třetiny 14. století. Jeho původ může souviset také s archaickým slovesem „žiškat“, tj. mžourat. Od tohoto slovesa se často odvozovaly přezdívky pro jednooké či jinak zrakově hendikepované osoby.

Písmeno „Ž“ je beznadějně posledním písmenem české abecedy. Hanzelka je ale nenasytný, nezkolébá jej ani Váš mikulášský guláš a příště se na libhošť-

ťská příjmení podívá zase z jiné stránky. Nechme se překvapit, zda otevře kapitolu příjmení odvozených z přídavných jmen označujících lidské vlastnosti, nebo se začne zabývat příjmeními, jež mají původ ve jménech obecných.

Šťastný nový rok, přeje Hanzelka už nyní, a do té doby poklidné tikání adventu, radostné Vánoce a silvestra, na nějž není možné zapomenout a není těžké vzpomínat.

Petr Horák

ZDRAVÍ A ŽIVOTNÍ STYL

Tradice

Irena Horáková

Křesťanský kalendář je vyšperkován svátky, jako když se nazdobí dívka na ples. V tom svátečním náhrdelníku jsou některé kamínky jen drobné a nenápadné, jiné září zelení, jako například velikonoce, opět jiné kvetou červeně – třeba letnice, ale leskem a třpytem diamantu se odlišují Vánoce. Přečtete si, jaký životní styl vládl o svátcích vánočních za dob našich předků.

Začínají vlastně už čtyři neděle církevního roku před Štědrým dnem. Slovo „Advent“ znamená příchod a byl dobou očekávání příchodu Mesiáše na svět. V té době platily přísné postní zásady: střídmost v jídle a pití, vystříhání se zábavy a tance, a byla to doba zbožného rozjímání. Ale ani kdysi nebylo pravidla bez výjimky, a tak se v době adventní pořádaly četné lidové obřady, dodržovaly se dávné zvyky, v nichž to třeba bez písne nešlo.

Pravá vánoční pohoda začínala 4. prosince na svátek svaté Barbory, která pro víru zemřela krutou mučednickou smrtí.

Na tento den chodívaly po vesnicích Barborky. Ženy a dívky, zahalené do bílých prostěradel a závojů, protože bílá symbolizuje panenskou čistotu. V jedné ruce měly košík s ovocem a perníčky, ze kterého nadělovaly dětem hodným, ve druhé nesly metlu, jíž hrozily těm zlobivým. Koledu, kterou někde dostaly, společně spořádaly.

Tyto dívčí dýchánky se neudržely, ale přežil do dnešních dnů krásný zvyk, věnovat dívce nebo ženě „barborku“. Když náhodou některá nedostala, nevadilo, šla si nařezat třešňových větviček - barborek – sama. Doma je postavila do vody a pak se z nich dalo věštit. Vdané ženě, když rozkvetly do Štědrého dne, přinášely štěstí. Svobodné předpovídaly do roka svatbu: Do konce, měla-li dívka nápadníků na výběr, pojmenovala jednotlivé větvičky po každém mládenci, a ten, který „rozkvetl“, měl být ženichem. Jak se zařídila slečna, které vykvetli všichni nápadníci, se nepraví.

Jinde věřili, že kolikátý den po svátku Barbory se objeví první květ, tolikátý měsíc v roce bude nejšťastnější.

I když dnes nebudeme z „barborek“ věštit, určitě si je zkusíme dát do vázy. Už jen proto, že rozkvetlá snítka nesmírně zkrášlí vánoční stůl.

Šestého prosince má svátek svatý Mikuláš. Byl velice štědrý světec, pomáhal, kde se jen dalo. Zemřel smrtí přirozenou a dokonce za života zastával vysoký církevní úřad. Ve východní církvi patří ke světcům nejuctívanějším a proto jeho jménem křtily panovnické rody své následníky. Ve středověku se věřilo, že je ochráncem námořníků a rybářů, snad podle legendy, v níž zachránil námořníky za bouře. Legenda byla známa i u nás, jak svědčí Bible kralická. Kromě toho měl světec ještě funkci ochránce šťastných manželství a dětí. To mělo zase pramen v legendě, podle které oživil zavražděné děti. U nás v 16. století žáci na Mikuláše obcházeli koledou, a že to nebylo jen tak, museli na to mít učitelé povolení.

Mikulášské průvody chodily – a dosud chodí – v předvečer svátku. Ale co to dnes je proti dávným letům! Ještě v 19. století byly takové průvody daleko bohatší. Nejprve šli „lauffi“ oznamující světcův příchod. Za nimi hajduci, vyzývající k pokleknutí k modlitbě, pak následovala muzika a masky: husaři, dragoun s „koněm“, žid, smrt, někde „hansbuřti“ – Mikulášova osobní ochranka, „klapačka“ – tyč s čelistmi, kterými klapal mladík – nosič a konečně andělé (bývali dva a byli to také mladíci s koudelovými kadeřemi) a konečně sám Mikuláš. Průvod uzavírali čerti.

Mikulášské průvody často končily rozverně a dokonce byly odsuzovány. Třeba známý autor České mše vánoční, Jakub Jan Ryba, v roce 1804 v Naučnící mládeži před nimi varuje, neboť přemnoho mrzáků nadělaly“.

Postupem času se mikulášské průvody zredukovaly (snad už tenkrát nebyli lidi) na dobrého světce, anděla a čerta. Chodí dospělí, mládež (a ta znova „různá skotáctva tropí“), i děti. Mikuláši nadělují, co jim rodiče v předání dali do koše, dívky se radují, bojí, těší krátce, slavnosti štědrého biskupa přetrvaly všechny politické zvraty a nevytlačil je ani v padesátých letech tolik propagovaný Děd Mráz, a určitě nepodlehnu ani západní módě Santa Clause.

Ještě na počátku našeho století (zhruba do 1. světové války) se v souvislosti s Mikulášem pořádaly v řadě měst mikulášské trhy s mikulášským pečivem, drobnými hračkami, marcipánem, figurkami čertů ze sušených švestek, perníkovými světci a pekelníky a krajovým pečivem. Byla tu i zvířátka ze sušené (nepálené) hlíny s pestrým pomalováním a nalepenými peříčky a dřevěné figurky.

Tradice mikulášských trhů se v řadě míst zase obnovují, jenže, bohužel, těch tradičních výrobků je tu málo. A džíny, panenky Barbie a technika od vietnamských prodejců tu pravou mikulášskou atmosféru nenavodí. Ale, kdo ví, třeba se zase sejde s výrobky, které jsou ve své naivitě tak půvabné.

V minulých stoletích se těšil pozornosti i 13. prosinec, zasvěcený svatě Lucii. Dnes nám zbylo už jen pořekadlo, že „Lucie noci upije“. I když je všeo-

becně známé, není naprosto pravdivé, protože noci „upíjet“ začne až zimní slunovrat. Že by se naši předkové „sekli“ a generace tento omyl opakovaly? Ne, tento názor neobstojí. Právě kalendářní lidová pořekadla a pranostiky jsou velice přesné. Vycházejí totiž z mnoha a mnohaletého pozorování přírody. Fakt, že se pořekadlo nekryje se skutečností, lze vysvětlit nesrovnalostí mezi starým Juliánským kalendářem a skutečným slunečním časem. Juliánský kalendář se posunoval každých 128 let o jeden den vpřed oproti skutečnému slunečnímu času, a tak se patrně někdy ve středověku stalo, že svátek Lucie se trefil právě do dne zimního slunovratu. Když si vědci dali práci a všechno přepočítali nazpět, došli k názoru, že pořekadlo o žíznivé Lucii muselo vzniknout někdy ve 14. až 15. století. A i když se kalendář zreformoval a pořekadlo přestalo platit, v ústním podání dodnes zůstalo.

Dodnes se zachovala i řada pověr a zvyků, k Lucii se vážících. Tak na Moravě věřili, že na Lucii se na Radhošti pořádá jakési sympozium čarodějnic, a proto od jejího svátku až do Božího hodů vánočního dávaly denně selky dobytku kousek zaříkaného těsta smíchaného se speciálním proti kouzelným kořením.

Ve Slezsku zase od Lucie do Štědrého dne dávali stranou každý den jedno poleno. Tím pak na Štědrý den topili a měli jistotu, že jsou na celý rok ochráněni před čarodějnicemi. A aby to byla opravdu „tutovka“, dělali na Lucii nad vraty chlívů svícenou vodou tři křížky.

Svatá Lucie byla uznávanou patronkou švadlen. Proto s jejím svátkem byly spojeny tradice, nějak související se lnem a předením, tkaním a šitím. Tak třeba zákaz na svátek patronky příst nebo příkaz vynést kolovrat ze světnice šel tak daleko, že po vesnicích chodily ženy převlečené za „Lucky“ a kontrolovaly, zda se někde nepředě nebo nedere peří. Když na něco nekalého přišly, hned provedly exekuci: peří rozfoukaly a rozházely, odnesly kužel, tkaninu roztrhaly.

Kolem Českých Budějovic zase chodily dívky v bílém prostěradle a se zobákovitou maskou, bouchaly na dveře a provolávaly: „Jdu, jdu, noci upiju“, a pokračovaly k dalšímu stavení.

V mnohých vesnicích chodily průvody Lucek, ale objevovaly se i jiné masky. Vcházely, prováděly improvizovaná představení, a zase šly dál. Bez koledy, bez odměny, jen pro tu trochu radosti a legrace, lnu, bývaly na světě doby, kdy někdo něco dělal pro druhé jen tak. Bez ekonomického efektu.

Nu a potom bylo deset dní klidu. Tedy, klidu – dá se předvánoční mytí, gruntování, chystání dárků, pečení a vaření nazvat klidem?

24. prosince nastal Štědrý den. Obecně se má za to, že tento den se narodil malý Spasitel. Ovšem narození Ježíška se datuje o den později – na Boží hod. Liturgicky se Štědrý den označuje jako vigilie – bdění – předvečer slavného dne.

Byl to den půstu. Kdo pojedl, neuvidí zlaté prasátko. Jinde na neukázněné jedlíky přicházela strašidelná Perchta, která měla párat břicha těm, jež porušili půst.

V 16. a 17. století chodily i na Štědrý den po vsích maškary, v horách se objevovali s koledou pastýři, velmi často koledoval ponocný. Pastýři za koledu krásně troubili a někde zpívali koledy.

Adventní půst končil na Štědrý večer s východem první hvězdy. A začaly radovánky. Sešla se rodina, každý oblékl, co měl nejlepšího, a usedlo se ke stolu – najednou, to aby všichni zůstali zdraví. U stolu, pro štěstí rodiny po celý rok, nesměl sedět lichý počet. Když to v rodině nevycházelo, zval se host.

Večeře začínala modlitbou a měla několik chodů, i když jen zřídka masitých. Zajímavé je, že ryba se stala štedrovečerním jídlem až v 19. století. Do té doby se při svatvečeru nejedla, protože byla počítána za postní jídlo.

Jídlo muselo nutně zbýt, aby se na domácnost nepřivolala bída. Trochu ode všeho dostal dob dobytek, trochu se nasypalo do studně, něco ke kořenům stromů.

K večerní pohodě svítily svíčky u jeslíček. Vidíte, jesličky! Původ prý jim dal svatý František, který v první třetině 13. století dal postavit v jeskyňce ne-daleko Assisi jesle, k nim přivedl oslíka a volka a zde dal sloužit mši, kde zpíval evangelium. A legenda praví, že se mu ukázalo narozené Jezulátko.

Legendy jsou krásné, ale někdy trochu zavádějící. Ve skutečnosti předobrazem betlémů – jeslíček byly gotické skříňové obrazy- oltáře s námětem narození Krista. V první polovině 16. století se začaly betlémy objevovat v kostelech a ve století 18. se dostávají do domácností šlechty a později i měšťanstva. Do lidového prostředí pronikají až na samém konci 18. století.

Možná, že si vzpomenete ze školy na úryvky „žákovských“ her, které jste měli v čítance. Tak právě tyto hry se provozovaly o Vánocích. Zakázal je až císař Josef II. Na veřejných prostranstvích ovšem. Na venkově se udržely v poněkud zjednodušené podobě ještě poměrně dlouho.

Vánoční stromeček, ačkoli se říká, že jde o symbol staré tradice, je v podstatě úplný mladík. U nás ovšem. Přišel k nám z protestantských zemí až v 19. století. První stromeček vůbec u nás vystrojil v roce 1812 režisér Stavovského divadla Leibich, jak ho znal z rodných Bavor. Bylo to nevídané překvapení pro jeho hosty.

Pak už se začal objevovat u české šlechty a ve 40. letech se rozšířil do rodin měšťanských. Na venkov dorazil o nějakých 20 let později. Kdo se držel tradice betlémů až do konce století, bylo Valašsko a Slovácko.

Štědrý večer se nazýval proto štědrým, že byl, a to už koncem 14. století, jak dokumentují staré zápisy, spojen s nadílkou. Dárky se podělovali dospělí navzájem, dostávaly děti i čeládka, naprázdno nevyšel ani domácí dobytek, ba dokonce i stromy, studně, prameny.

Samozřejmě, že s tímto slavným dnem byly svázány i pověry. Po rozbřesku bylo dobře umýt se v běhuté nebo čerstvě ze studny navážené vodě,

protože tak se pro celý rok zajistilo zdraví. Ženy, které pracovaly s těstem, vázaly si hlavy do bílých šátků. To proto, aby náhodou do jídla nespadol vlas, který by znamenal mrzutosti. Také se nesmělo klít a hřešit, a to ani v případě leknutí či poranění.

Hlavní doba pro pověry a krásné zvyky nastala ovšem až po večeři. Trochu riskantní (alespoň pro udržení dobré nálady) bylo rozkrajování jablíčka. Byla-li uprostřed čistá hvězda, byla naděje na zdraví a štěstí po celý rok. Ovšem horší byl křížek z jader. Protože ten značil smrt. Červivý střed byl předzvěstí nemoci stejně tak jako zkažené jádro prvního rozlousknutého ořechu.

Další zvyk si můžete i dnes zkusit: Na staré lžici roztavíte olovo a pak je najednou vchrstnete do nádoby se studenou vodou. A z toho, co se vám vytvoří, můžete hádat na budoucnost.

Zvědavé svobodné dívky se mohly dovědět o své budoucnosti, když přesně o půlnoci prosekaly led na zamrzlé říčce, potoce či rybníku, a tam, jako na obrazovce, se jim zjevilo, co je čeká.

Slečna, chtěvá vdavek, házela přes hlavu střevíce. Dopadl-li špičkou ke dveřím, bylo téměř jisté, že se do roka vyvdá. Když ale špička směřovala do sednice, zůstala dívka ještě rok „sedět“. V některých krajích vycházely svobodné panny na zahradu, třásly tam bezem a volaly: „Třesu, třesu bez, pověz ty mně pes, kde můj milý dnes!“ A odkud zaštěkal nějaký Punťa, odtud se mohly nadít ženicha.

Když venku náležitě promrzly, vracely se k teplým kamnům a zkoušely, a s nimi celá rodina, jak to bude v budoucnu s cestováním. Do poloviny ořechové skořápky se vlepila svíčka a zapálená pouštěla se po hladině vody v míse. Některá lodička plavala daleko. Pak se její majitel mohl těšit na cestování. Jiná se jen tak motala u kraje – a majitel věděl, že se dále než za humna nedostane. Ale smutné bylo, když svíčka zhasla nebo se lodička překlopila. Věštilo to neštěstí, nebo smrt.

A pak už se blížila dvanáctá a ze všech chalup vycházeli zachumlaní lidé na půlnoční. Někde je zvalo troubení pastýřů, nebo ponocného. Na půlnoční se vydali všichni kromě nemocných a úplně malých dětí. Bývaly slavné a krásné, ty mše půlnoční. Hrané, zpívané, ve vesnicích, kde byla škola, často doplněné dětskými sbory. A jak prožíváte Vy nejkrásnější svátky roku?. Dodržíte nějakou tradici?

Tyto informace a rady jsem načerpala z časopisu Recepty receptáře – VÁNOCE PLNÉ NÁPADŮ, který vyšel v prosinci roku 1993.

NÁŠ I VÁŠ RECEPTÁŘ

Milé čtenářky, vzhledem k tomu, že v minulém zpravodaji jsem svými recepty udělala radost zejména mužům (alespoň tedy doufám, protože u nás už od té doby byly pikantní špekáčky na pivo alespoň třikrát, a můj muž je neustále vyžaduje znovu), řekla jsem si, že teď zase udělám radost Vám, tedy vlastně nám, ženám. A čím jiným, než recepty na vánoční cukroví, protože vánoce už máme skoro za dveřmi, a tak už si zase, jako ostatně každý rok, svatosvatě slibujeme, že letos už opravdu to pečení nenecháme na poslední chvíli, ale všechno si pěkně a v klidu předem připravíme (mimochodem, už máte vyloupané ořechy – já tedy ještě ne!), případně si svatosvatě slibujeme, že letos už tedy opravdu nebudeme bláznit a místo těch obvyklých 15 druhů, které v potu tváře a naprosto schvácené dokončujeme ještě na Štědrý den ráno, letos uděláme maximálně 3 nejoblíbenější druhy a to ještě jen z poloviční dávky (mimochodem, já jsem loni ještě na Štědrý den dodělávala nepečený fíkový salám – a pak jsem si ho taky skoro celý sama snédla!).

A protože ženské časopisy toto naše každoroční dilemma moc dobře znají, tak na nás právě teď naprosto cíleně a nekompromisně útočí svými nejužasnějšími, nejdokonalejšími, nejneobvyklejšími případně nejtradičnějšími recepty na vánoční cukroví, jejichž příprava nám půjde od ruky pravděpodobně úplně sama (to podle toho neuvěřitelně malého počtu minut, které jsou tam vždycky pro jistotu uvedeny) a ještě po jejich konzumaci zhubneme (to podle toho neuvěřitelně malého počtu kalorií, které jsou tam pro jistotu taky uvedeny). A ještě ke všemu jsem při svém malém soukromém průzkumu zjistila, když jsem pro Vás pár použitelných receptů hledala, že si je ty časopisy úplně nestydatě navzájem vykrádají!

A tak jsem si řekla dost, víckrát už si žádný takový prolhaný časopis nekoupím, a všem jim to teď pěkně nandám, protože dnešní recepty na vánoční cukroví nejsou z žádného časopisu, ale z naší rodinné sbírky. A i když asi nejsou ani nejužasnější, ani nejdokonalejší, ani nízkokalorické a samy se taky neudělají, jsou prostě naše, lety prověřené, mnohokrát vyzkoušené a ZARUČENĚ dobré.

KRUPICOVÉ KULIČKY BABIČKY INKY

Ingredience:

250 g hrubé krupice; 4 – 5 polévkových lžic rumu; 100 g másla; 100 g mletého cukru; 1 čokoláda na vaření + 1 čokoláda „kaštany“, mletý kokos

Krupici (POZOR – krupici použijte opravdu hrubou, s dětskou krupičkou to zdaleka není ono) vsypeme do misky, zvlhčíme rumem, přikryjeme talířkem nebo pokličkou a necháme alespoň 3 hodiny odležet, aby dobře prosákla.

Cukr utřeme se změkklým máslem do pěny a pak do něj postupně vmícháme krupici. Vzniklou hmotu dáme na chvíli ztuhnout do ledničky, lépe se s ní potom pracuje. Mezitím si obě čokolády rozlámeme na kousky, vložíme do menšího kastrolku a ve vodní lázni na mírném ohni pomalu za stálého míchání rozpustíme (POZOR – čokoláda nesmí vařit!). Z krupicové hmoty pak tvoříme malé kuličky, které napichujeme na kovovou jehlici, máčíme v čokoládě a hned obalujeme v kokosu. Uchováváme v chladu. MOJE VARIANTY: do každé kuličky vtlačíme 1 celou mandli a kuličky pak obalujeme v mletých mandlích (které samozřejmě předtím spaříme a zbavíme slupek □), a nebo krupici namísto rumem zvlhčíme griotkou, a do kuliček pak vložíme kousek kandované třešně (pokud dáme třešně celou, budeme mít místo kuliček koule a navíc se to celé špatně tvaruje).

OŘECHOVÉ TYČINKY BABIČKY KVĚTY

Ingredience:

230 g másla; 240 g hladké mouky; 120 g mletého cukru; 120 g mletých ořechů; 3 žloutky, trochu citronové kůry; meruňková marmeláda; 1 čokoláda na vaření + 1 čokoláda „kaštany“ (ta nám zbyla z minulého receptu □)

Všechny složky dobře zpracujeme na vále ve vláčné těsto, které pak vložíme do mikrotenového sáčku nebo zabalíme do alobalu a necháme v chladnu odpočinout – klidně i do druhého dne. Kousky těsta pak vkládáme do masového strojeku, přes ozdobný nástavec děláme ploché tyčinky o délce cca 4 cm, kládeme je na plech vyložený pečicím papírem a pečeme v troubě předehřáté na max. 150 stupňů až lehce zružoví. Po vychladnutí slepujeme vždy dvě tyčinky k sobě meruňkovou marmeládou (nejlepší je ta domácí, vlastnoručně vyrobená, kterou má babička taky v zásobě) a konce pak máčíme v čokoládě. MŮJ TIP: Použijte opravdu marmeládu meruňkovou, chuťově s těstem nejlépe ladí (rybízovou si nechte na linecké), ale pokud jste, stejně jako já, notoričtí vylepšovatelé, můžete zkusit marmeládu rozmíchat s trochou citronové šťávy a kapkou rumu (jak taky jinak, že □).

ZÁZVORKY NAŠÍ TETY ALKY

Ingredience:

350 g hladké mouky; 280 g mletého cukru + 1 sáček vanilkového; 2 celá vejce + 2 žloutky; 1 kávová lžička mletého zázvoru; na špičku nože amoniaku (potravinářské kvasnice) POZOR, dáme-li místo toho sodu, pečivo tak pěkně nevyskočí; kůra z 1 citronu

Všechny přísady na vále dobře zpracujeme, hotové těsto pak vložíme do mikrotenového sáčku a necháme je v chladu (ale ne v lednici!) do druhého dne odležet. Pak těsto rozdělíme na několik dílů a z každého vyválíme silnější plát, asi jako u těsta na perníčky. Z těsta formičkami vykrajujeme různé tvary (ale

nejhezčí jsou stejně přímo ty „zázvorkové“), klademe je na plech vyložený pečicím papírem, a v předeřáté troubě nejprve pečeme chvíli zprudka (cca při teplotě 200 až 220 stupňů), a až pečivo vyskočí, teplotu snížíme na cca 130 až 150 stupňů a pomalu dopékáme, až lehce zrůžoví. Všechny uvedené teploty jsou spíše orientační, každý si je musí přizpůsobit na svou troubu. POZOR - počáteční teplota nesmí být příliš vysoká, aby se nám těsto neroztéklo, ale ani příliš nízká, protože jinak by zase zázvorky nebyly tak pěkně nadýchané. Na teplotu je toto cukroví opravdu docela náročné, protože po upečení je zase musíme nechat pomalu vychladnout, nejlépe při pokojové teplotě, ale výsledek určitě stojí za to. Podotýkám, že Alča peče zázvorky rovnou z dvojité dávky, a má je prostě úžasné!

Tak ať se Vám to letošní cukroví opravdu povede, a ať jsou ty letošní vánoce opravdu šťastné a veselé!

Připravuje Helena Šimíčková

KAM ZA KULTUROU

Kam za kulturou v prosinci 2010

Soubor lidových písní a tanců **JAVORNÍK** Nový Jičín, který v letošním roce vstoupil do 55. sezóny své činnosti, Vás co nejsrdečněji zve na **PŘEDVÁ-NOČNÍ SETKÁNÍ U CIMBÁLU**, které se uskuteční dne 11. prosince v 16 hod. ve velkém sále Střediska volného času FOKUS ul. K Nemocnici, Nový Jičín

Soubor lidových písní a tanců JAVORNÍK, Dětský valašský soubor JAVORNÍČEK při SVČ FOKUS Vás srdečně zvou při příležitosti 55. sezóny činnosti na tradiční **VALAŠSKÝ BÁL**, který se koná 5. února 2011 od 19. hod. ve všech prostorách Střediska volného času FOKUS na ul. K Nemocnici. K tanci a poslechu hrají cimbálové muziky a dechová hudba Šumherka Martina Jakubíka. Vstupenky jsou slosovatelné. Vstupné 150 Kč, krojování 50 Kč. Předprodej vstupenek od 24. ledna do 4. února v prodejně SAZKA Masarykovo náměstí.

1.-23.12.2010 – Vánoční jarmark – Valašské Meziříčí

Kontakt: www.valmez-vanocnijarmark.cz

1.12.2010- 30.12.2010 – Výtvarníci z Krnova – Frýdlant nad O.

Galerie uměleckého smaltu a litiny – výstava obrazů, grafiky, kreseb, asambláže. www.frydlantno.cz

4.12.2010 – Běh do vrchu – 41. ročník – Roztoka – Poustevny

Akce Podhorské jednoty Radhošť, www.frenstat.info

4.12.2010 – Štramberský Mikuláš + parní vlak, Mikuláš na hradě a Adventní tvoření, Štamberk, www.relaxvpodhuri.cz, www.valasske-kralovstvi.cz

**5.12.2010 – 19 hod- Císařská hudba na zámku v adventním čase
Kunín: Zámek Kunín**

**8.12.2010 – 6.2.2011 – Výstava ateliéru malby II – Valašské Meziříčí
Galerie Sýpka, tvorba Mgr. F. Kowolowského, www.agenturavia.eu**

10.-12.12.2010 – 44. Zimní táboření Klondyke, Morávka – Kalužný – vrchol

Pěší turistika na 10 a 20 km, www.kct-msk.cz

**11.12.2010 – Vánoční koncert a posezení u cimbálu – Lhotka
www.obec-lhotka.cz**

**12.12.2010 – Adventní koncert – Kopřivnice
Katolický dům, www.zdislava.net**

**12.12.2010 – 15 hod – Tajuplný zámek - Frýdek Místek
Nová scéna Vlast UA Aleny Bastlové, www.kulturafrfm.cz**

**17.-18.12.2010 – Vánočka – Kopřivnice
Dům dětí a mládeže, Divadelní přehlídka dětského, studentského a jinak mladého divadla, www.ddmkoprivnice.edunet.cz**

**17.12.2010 – 20 hod - Vánoční koncert BTD with Mamacitas –
- skupina Behind the Door a hosté, zpěv Alena Knoflíčková, Markéta G. Švábová, Markéta Kalužíková, Andrea Březinová
- písně: Lady Gaga - Bad Romance, Santana w/India.Arie - "While My Guitar Gently Weeps" 9/16 Leno, Butterfly – Jason Mraz atd.
Restaurace u Kolářů, Libhošť, Vstup: 72 Kč**

**18.12.2010 – Souznění 2010 – Kozlovice – Tradiční festival
Sál OÚ, parkoviště u OÚ a areál Fojtství, www.souzneni-festival.cz**

**21.12.2010 – 18 hod – J.J. Ryba: Česká mše vánoční – Frýdek Místek
Chrámec. Jana a Pavla, Symfonický orchestr F-M, Smíšený pěvecký sbor Smetana, ŽPSBM atd., www.kulturafrfm.cz**

**22.12.2010 – 17:30 hod – Adventní koncert – Kozlovice
Kostel sv. Michala, www.kozlovice.cz**

24.12.2010 – Rozdávání Betlémského světla – Kopřivnice

Centrum města před KD a kostelem sv. Bartoloměje, www.skautik.org

26.12.2010 – Živý Betlém – Štramberk, Frýdlant nad Ostravicí

- Štěpánská jízda – Kopřivnice – Bubla City Ranch – vyjížďka příznivců westernového ježdění, www.bublaranch.cz

- Svatoštěpánské odpoledne – Frýdek Místek, zámek

27.12.2010 – Swingové Vánoce – Frenštát pod Radhoštěm

Kino, pořadatelé ZUŠ a DK, www.kulturaafrenstat.cz

28.12.2010 – Vánoční koncert pěveckého sdružení a komorního koncertu

– Kopřivnice Kostel sv. Bartoloměje, www.kok.koprivnice.org

30.12.2010 – Poslední pochod roku – Příbor

Turistická akce, email: v.bilsky@seznam.cz

31.12.2010 – 7. Silvestr pod Trúbou – Štramberk

Náměstí, www.relaxvpodhuri.cz

SPORT

MISTROVSKÁ UTKÁNÍ

M U Ž I

30. 10. 2010 FK STAŘÍČ - FC LIBHOŠŤ 2 : 0 (0 : 0)

Za ideálních fotbalových podmínek jsme odehráli poslední mistrovské utkání podzimu venku. Za pěkného počasí a na kvalitním terénu jsme sice měli po většinu zápasu převahu, přesto jsme se vraceli z půdy posledního týmu bez bodu. V první půli naše kombinace končily na šestnáctce domácích, málo jsme stříleli (pouze Čapka a Indrák vedle), ve slibných situacích jsme nezvládli finální přihrávku (Burget L., Krumpolc) a když k tomu přidáme špatné zahrávání našich standardních situací a téměř žádnou práci pro Hájka, skončil poločas 0 : 0. Po přestávce pokračovalo dobývání staříčské branky, domácí se ale více dostávali také na dostřel té naší. Nejprve Hájek zazmatkoval při roze-

hrávce, našel přesně soupeře, který z 20 metrů vrátil z jedné, těžko lze říct zda se balón odrazil od břevna za čáru či nikoli - každopádně se hrálo dál. Z dalšího útoku domácích už hořelo. Ve vápně jsme měli špatně pokryté hráče soupeře a po centru ze strany proměnil jeden z nich hlavou nabídnutou šanci. Z našich příležitostí lze zmínit jen tu Indrákovu, v dobré pozici však hlavičkoval do brankáře. Dalším náznakům šancí chyběla přesnost, odvaha a důraz, opět jsme ztraceli mnoho míčů zbytečnými nevynucenými chybami už při zakládání útoků. Podobná chyba v rozehrávce předznamenala i druhý inkasovaný gól - následnou střelu po standardce za faul z dosti velké vzdálenosti, která nebyla ani umístěná, ani prudká, Hájek neudržel a dobíhající hráč už neměl pět minut před koncem problém definitivně rozhodnout zápas.

7. 11. 2010 FC LIBHOŠŤ - SOKOL KATEŘINICE 4 : 2 (1 : 1)

Sestava: Kozák Josef - Indrák Martin, Eckelsberger Pavel, Palička Zdeněk - Hanzelka Radek (41. min. Kupčák Jan), Blažek Martin, Jachník Jiří, Čapka Zdeněk - Bednář Jiří, Tomšík Zbyněk (88. Chromečka Jan)

Náhradníci: Krumpoch Jaroslav, Kupčák Jan, Chromečka Jan

Trenér: Podveský Pavel

Branky: 21. min. Čapka Zdeněk, 38. – soupeř, 59. Symerský Daniel, 71. – soupeř, 69. Tomšík Zbyněk, 85. Bednář Jiří

Žluté karty: Bednář Jiří, Blažek Martin

Od úvodních minut posledního zápasu podzimu jsme si vytvořili trvalejší tlak s řadou dobrých příležitostí, ale ani zbrkle zakončující Blažek, ani nepřesný Bednář hlavou zblízka, či nerozhodný Tomšík nedokázali tyto situace zúročit. Až v 21. minutě zatáhl míč do vápna soupeře Čapka a podél gólmána s přehledem otevřel skóre, 1 : 0. Hosté se sporadicky dostávali na naši polovinu, přesto dokázali ve 38. minutě po střele snad ze 30 metrů vyrovnat. Zápas i ve své druhé půli pokračoval stejným scénářem, naši hráči tlačili, což vedlo k další brance Symerského v 59. minutě, hosté čekali na jakékoliv zaváhání - to přišlo v 71. minutě, kdy Tomšík přišel zbytečně na půlce o míč a série nedůrazných zákroků před naší šestnáctkou umožnila soupeři znova srovnat. O deset minut později Tomšík chybu napravil a hlavou zařídil důležitý vedoucí gól. Pět minut před koncem ještě pojistil vítězství hlavou Bednář po rychlém rozehrání Čapky. Naši hráči v tomto utkání projevili viditelnou vůli po vítězství a i když hosté dvakrát dokázali srovnat, nezlomilo to jejich odhodlání dokázat domácím příznivcům, že se s nimi na jaře ještě musí počítat v boji o popředí tabulky

Ž Á C I**28. 10. 2010 FC LIBHOŠŤ - TJ SOKOL SKOTNICE 3 : 0**

branky: Beránek Michael, Bolom Marek, Bátrla Tomáš

30. 10. 2010 TJ KOTOUČ ŠTRAMBERK - FC LIBHOŠŤ 2 : 6

branky: 4 x Beránek Michael, 1 x Bolom Marek a Bátrla Tomáš

Sestava: Daron Adam - Gazda Jakub, Šindler Michal, Ištók Radim, Boháč Josef - Ištók Eda, Blažková Petra, Bolom Marek, Čapka Patrik - Beránek Michael, Bátrla Tomáš

Náhradníci: Hanzelka David, Šimíček Ondřej, Vojtík Jan

Trenéři: Hanzelka Radek a Šimíček Josef

První půle byla z naší strany slabá. I když jsme se dostali z rychlého protiútoku do vedení, svým výkonem jsme soupeři dovolili srovnat. Ve druhé půli jsme herně ožili a díky střelecké produktivitě Michaela Beránka jsme začali soupeři střílet góly do jeho branky. Soupeř začal odcházet fyzicky hlavně díky naší kombinační hře.

TABULKY – „PODZIM 2010“
MUŽI – I. B třída, sk. „D“

tým	záp.	V	R	P	skóre	body	body ±
1. Lichnov	13	9	0	4	30 : 24	27	(6)
2. Nový Jičín B	13	8	1	4	28 : 15	25	(7)
3. Petřvald n. M.	13	7	4	2	18 : 9	25	(4)
4. Fryčovice	13	7	2	4	29 : 28	23	(5)
5. Libhošť	13	7	2	4	20 : 19	23	(2)
6. Starý Jičín	13	7	1	5	37 : 23	22	(1)
7. Jeseník n. O.	13	6	3	4	25 : 18	21	(0)
8. Hájek a Synové	13	5	1	7	24 : 19	16	(-5)
9. Suchdol	13	4	4	5	20 : 26	16	(-5)
10. Tichá	13	5	1	7	24 : 31	16	(-2)
11. Kateřinice	13	4	2	7	20 : 20	14	(-4)
12. Odry	13	4	1	8	22 : 26	13	(-5)
13. Kozlovice	13	4	1	8	17 : 28	13	(-8)
14. Staříč	13	2	1	10	14 : 42	7	(-8)

DOROST – Okresní soutěž

	tým	záp.	V	R	P	skóre		body	body ±
1.	Lichnov	9	7	1	1	32	: 14	22	(10)
2.	Kateřinice	9	7	0	2	41	: 11	21	(9)
3.	Rybí	9	7	0	2	19	: 21	21	(12)
4.	Vražné	8	5	0	3	29	: 19	15	(0)
5.	Štřamberk	9	5	0	4	19	: 24	15	(3)
6.	Trojanovice I	9	4	0	5	27	: 20	12	(-6)
7.	Libhošť	9	1	2	6	14	: 29	5	(-7)
8.	Kunín	9	1	1	7	15	: 31	4	(-11)
9.	Jeseník n.O.	9	1	0	8	7	: 34	3	(-12)

ŽÁCI – Okresní přebor

	tým	záp.	V	R	P	skóre		body	body ±
1.	Veřovice	11	8	2	1	29	: 15	26	(11)
2.	Příbor	11	8	0	3	39	: 18	24	(9)
3.	Starý Jičín	11	7	2	2	35	: 16	23	(2)
4.	Fulnek	11	7	1	3	21	: 8	22	(4)
5.	Suchdol n.O.	11	7	1	3	27	: 21	22	(4)
6.	Studénka	11	5	2	4	25	: 17	17	(2)
7.	Štřamberk	11	4	1	6	30	: 23	13	(-2)
8.	Libhošť	11	4	1	6	28	: 33	13	(-5)
9.	Mořkov	11	3	3	5	16	: 21	12	(-3)
10.	Skotnice	11	2	3	6	12	: 24	9	(-6)
11.	Tísek	11	2	1	8	28	: 47	7	(-8)
12.	Jeseník n.O.	11	0	1	10	17	: 64	1	(-17)

STARŠÍ PŘÍPRAVKA – Okresní soutěž, sk. „A“

	tým	záp	V	R	P	skóre		body	body ±
1.	Libhošť	7	6	0	1	46	: 7	18	(6)
2.	Příbor	7	5	1	1	28	: 9	16	(4)
3.	Štřamberk	7	5	0	2	73	: 18	15	(6)
4.	Vlčovice-Mniší	7	4	1	2	34	: 15	13	(4)
5.	Mořkov	7	3	0	4	32	: 24	9	(0)
6.	Kateřinice	7	2	0	5	5	: 30	6	(-3)
7.	Hostašovice	7	1	2	4	10	: 29	5	(-7)
8.	Lichnov	7	0	0	7	2	: 98	0	(-12)

CO VIDĚL DIVÁK V PODZIMNÍ SEZONĚ:

V areálu hřiště:

- stříkající automatickou závlahu hrací plochy
- nový světelný ukazatel hracího času a skóre
- zdárně dokončenou stavbu šaten

Fotbalové výkony:

U prvního mužstva:

- Po sestupu do nižší třídy se mužstvo trochu hráčsky změnilo, ale ne podstatně! V průběhu celé sezony, co se týká kvality hry, diváky svými výkony příliš nenadchlo! Zbytečné ztráty bodů byly jak na domácím hřišti, tak i ze hřišť soupeřů. Přes tyto ztráty stačil výkon na celkově dobré umístění v tabulce.

U dorostenců:

- Dorostenecké družstvo fotbalově zklamalo na plné čáře! Početný hráčský kádr zůstal jen na papíře. Do tréninků a samotných zápasů se zapojilo málo hráčů a někteří, kteří hrají, nejsou ochotní „makat“ naplno. Pokud družstvo nezlepší kvalitu tréninků, tréninkovou docházku, tréninkovou píli a nebudou v utkáních odvádět srdnaté výkony, budou jejich herní výkony a výsledky na „jaře“ obdobné.

U žákovského družstva:

- Družstvo se dokázalo vypořádat s přechodem do vyšší soutěže, také s odchodem starších hráčů a začleněním hráčů z přípravy celkem dobře. Odehrálo několik herně vyrovnaných zápasů s podstatně zkušenějšími družstvy a jen vlastní chyby družstvo připravily o třeba ještě lepší výsledky. Osmé místo a třináct bodů je dobrý základ pro ještě lepší jarní sezonu.

U družstva přípravy:

- Ti nejmladší potvrdili sílu družstva z loňské sezony, kdy skončili krůček od prvního místa. Hráčům vůbec neuškodil přechod do jiné skupiny ani odchod několika hráčů do družstva žáků. Kluci v zápasech bojovali a jen jednou z hrací plochy odcházeli poražení. Proto je první místo v tabulce zasloužené. Uhájit první místo v jarních zápasech by mělo být velkým cílem pro celé družstvo.

Všem fotbalistům děkujeme za předvedené výkony a přejeme klidnou, pohodovou zimní přípravu na jarní část fotbalové sezony 2010 – 2011.

INZERCE

Sdružení nezávislých kandidátů **Za Rozvoj a Prosperitu** **Libhoště**

4

Budeme usilovat o:

1. *Plynulý přechod na samostatné fungování obce*
2. *Zajištění služeb, bezpečnosti, veřejného pořádku a čistoty v obci*
3. *Rozvoj školství a rozšíření zájmové činnosti dětí a mládeže*
4. *Zajištění péče o seniory pro jejich důstojné stáří*
5. *Podporu činnosti všech místních spolků a občanských sdružení*
6. *Efektivní hospodaření bez zadlužování obce*
7. *Navázání na tradice a kulturní život v obci*
8. *Spolupráci s okolními obcemi*

Lukáš Bém, Jiří Šumný, Milan Dobroňský, Zbyněk Tomšík, Milan Šimíček, Milan Frýdl, Tomáš Jalůvka, Ing. Martin Hanzelka, Ph.D., Antonín Pustějovský, Josef Honeš, Bc. Radim Svoboda, Radmila Bolomová, Martina Kletenská, Mgr. Bedřiška Grégrová, Hana Balážová

Přijďte rozhodnout v sobotu 8. ledna 2011 o osudu naší obce, chceme podporovat její rozvoj. Budoucnost naší obce závisí na každém z Vás!

INZERCE

Sdružení nezávislých kandidátů

**CESTA
Z MĚSTA**

**NEZÁVISLÍ
PRO LIBHOŠŤ**

Vážení čtenáři Libhošťského zpravodaje, dovolte, abychom Vám představili Vaše spoluobčany, kteří se **rozhodli kandidovat ve volbách do zastupitelstva naší obce**.

Volby do obecního zastupitelstva jsou natolik důležitou událostí, která může ovlivnit životní podmínky v naší obci, že si zcela jistě zaslouhuje náležitou pozornost. Domníváme se, že je poměrně důležité, abyste získali co **nejvíce informací o jednotlivých kandidátech**, kteří mají v úmyslu zastupovat Vaše zájmy v obecním zastupitelstvu.

Je důležité, abyste získali informace nejenom o jejich jméně, věku či povolání, ale také o **důvodech proč se rozhodli kandidovat**, o jejich vědomostech a zkušenostech, které mohou uplatnit v budoucím zastupitelstvu, či o jejich **dosavadní činnosti**, kterou pro obec vykonávali.

Jedině znalost všech výše uvedených informací Vám pomůže správně se rozhodnout, a svou volbou ovlivnit složení budoucího zastupitelstva a vedení obce, které bude jednat v souladu s požadavky a nároky svých spoluobčanů.

Kdo jsme

Ještě před konáním místního referenda se členové přípravného výboru rozhodli rozšířit své řady o další **spolupracovníky**. Oslovili tedy s nabídkou na spolupráci některé své spoluobčany, o kterých věděli, že mají **nejenom schopnosti a morální předpoklady, ale že svou aktivitou a dlouholetou činností pro obec prokázali, že jim není lhostejné, v jakém společenství a prostředí žijí**. Tito občané pak spolu se členy přípravného výboru tvoří kostru našich kandidátek.

Proč dvě kandidátky?

Mnoho z Vás si jistě klade poměrně logickou otázku, proč vlastně vznikly kandidátky dvě, a ne pouze jedna. Odpověď na tuto otázku je poměrně jednoduchá – **prostě z toho důvodu, že nás je hodně**.

Počet členů zastupitelstva obce Libhošť byl Ministerstvem vnitra stanoven na 15. Ze zákona o volbách do obecních zastupitelstev pak vyplývá, že maximální počet kandidátů na jedné kandidátní listině musí být roven počtu členů zastupitelstva. A pokud si spočítáte dohromady počet členů obou našich kandidátek, vyjde vám číslo 19.

Jelikož uznáváme princip rovných šancí a zároveň si ceníme práce a odhodlání všech kandidátů, nechtěli jsme nějakým umělým zásahem připravit čtyři z nás o možnost ucházet se o post v zastupitelstvu.

Naši kandidáti

Stojící zleva: Aleš Hána, Milan Šindler, Martin Skalík, Martin Šenk, Milan Honeš, Roman Lacina, Petr Moštěk, Tomáš Kulčák, Petr Pístecký, Jaromír Vašíček, Petr Bradáč

Sedící zleva: Jaroslav Šimíček, Helena Šimíčková, Jana Roszková, Miloslava Blažková, Veronika Blažková, Dagmar Michálková, Vít Škarka

Naši kandidáti na post starosty a místostarosty

Ing. Helena Šimíčková

Helenu Šimíčkovou asi není třeba většinou z Vás nějak více představovat. Je dlouholetou členkou Osvětové besedy, kde například pomáhala vzniku místního ochotnického divadla. Stála také u zrodu Libhošťského zpravodaje, do kterého stále přispívá, ať už svými recepty, či odborně laděnými články do rubriky Víte, že...

Výše uvedená činnost není, pochopitelně, hlavním důvodem, proč byla Helena oslovena, aby zvážila svou případnou kandidaturu na post **starosty obce**. Hlavním důvodem byly jednak její morální a charakterové předpoklady, a jednak také její odborné znalosti. Díky své více než 20-ti leté praxi na úradech všech stupňů, přičemž se vždy zabývala problematikou územního plánování a umísťování a povolování staveb, má Helena bohaté zkušenosti z jednání s občany, s úřady, s představiteli obcí a měst i s ministerstvy, což může být pro naši obec velkou výhodou zejména při jejím rozjezdu.

Tyto zkušenosti zároveň nečiní z Heleny jenom pouhého úředníka, protože Vy, kteří ji máte možnost znát trochu více, jistě potvrdíte, že oplývá velmi dobrými komunikačními a organizačními schopnostmi a umí si poradit i při řešení složitých situací. V neposlední řadě je třeba zmínit fakt, že Helena je ochotna v zájmu obce opustit svou poměrně prestižní pozici na krajském úřadě a své schopnosti věnovat na plný úvazek obci.

Ing. Milan Honeš

Stejně jako v případě Heleny Šimíčkové, stály za výběrem Milana Honeše, jako kandidáta na místostarostu, zejména jeho charakterové rysy a také velké zkušenosti z profesního života, které bude moci v hojné míře uplatnit při řízení obce.

Profesí voják z povolání strávil více než 17 let v řídicích funkcích u radiotechnických útvarů vojenského letectva. Po ukončení služebního poměru v roce 1993 pak byl až do svého odchodu do důchodu v roce 2009 zaměstnán ve VOP025 Nový Jičín, kde postupně vykonával funkce vedoucího personálního útvaru, vedoucího útvaru logistiky a bezpečnostního ředitele.

V roce 1993 byl Milan u obnovení činnosti Mysliveckého sdružení Libhošť, stal se jejím předsedou a po složení vyšší odborné myslivecké zkoušky byl jmenován v roce 2003 mysliveckým hospodářem.

Jsmo toho názoru, že všechny výše uvedené zkušenosti ho dělají ideálním kandidátem do zastupitelstva i na post **místostarosty**, kdy při řešení nadcházejících úkolů bude moci uplatnit nejen své schopnosti, ale také svůj klid a rozvahu. Jelikož je Milan již v důchodu, bude se moci věnovat své případné funkci na plný úvazek, což bude zejména při rozjezdu nové obce velmi vhodné a užitečné.

Proč nás volit?

Co nabízíme

- Tým schopný rozběhnout chod obce **rychle a s jistotou**, díky zkušenostem, získaným při aktivitách a činnostech souvisejících s osamostatňováním obce.
- Kandidáty, kteří již léta dokazují, např. prací v různých spolcích, že **jsou ochotni uplatnit své schopnosti a věnovat svůj volný čas ve prospěch obce** a svých spoluobčanů.
- **Pracovitost a vytrvalost**, kterou jsme prokázali při osamostatňování obce, nabííme i pro vedení obce.

Co chceme

- Zastupitelstvo, které bude od první schůze **schopno okamžitě a efektivně pracovat**. V našem týmu jsou lidé, kteří jsou s procesem osamostatnění spojeni již od samého počátku, a za tu dobu měli možnost se seznámit s problematikou chodu obce.
- Maximálně **otevřené a transparentní vedení obce**, které bude občanům zpřístupňovat veškeré informace, týkající se hospodaření a provozu obce.
- Zastupitelstvo, **tvořící jednotný a ucelený tým**. Tým, ve kterém bude vládnout soudržnost a dělba práce. Myslíme si, že jsme toto vše schopni nabídnout.

Co nechceme

- **Pasivní zastupitelstvo**, které se sejde jednou za dva měsíce a mezitím nevyvíjí žádnou činnost. Proto je třeba, aby v zastupitelstvu byli **aktivní občané**.
- Zastupitelstvo **paralyzované osobními spory**. Zvolené zastupitelstvo bude mít před sebou příliš mnoho úkolů na to, aby si mohlo dovolit nespolupracovat. Volte proto kandidáty, u kterých je předpoklad, že budou ochotni spolu diskutovat a dohodnout se. Myslíme si, že takové kandidáty nabízíme.

Chcete se dozvědět více o našich kandidátech, našich představách a myšlenkách, týkajících se budoucnosti Libhoště? Pak navštivte naše internetové stránky:

WWW.NASE-LIBHOST.CZ

Pokud se budete chtít s námi osobně setkat, máte možnost zúčastnit se dvou plánovaných předvolebních setkání s našimi kandidáty, na kterých se Vám pokusíme zodpovědět Vaše případné dotazy. Tato setkání se uskuteční:

V úterý 14. 12. 2010 v 19:00 hod na Fojtství

V pátek 17. 12. 2010 v 19:00 hod v pohostinství Krčma

WWW.NASE-LIBHOST.CZ

SPOLEČENSKÉ OKÉNKO

Blahopřejeme

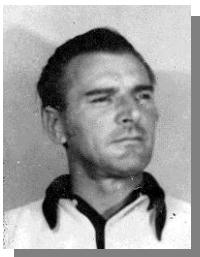
Dne 4. prosince 2010 se dožívá naše
manželka, maminka, babička a prababička, paní

Marie Marková,

krásného životního jubilea 80 let. Za lásku, obětavost a starostlivost by jí ze
srdce chtěli popřát a poděkovat manžel Oldřich, dcera Marie, synové Oldřich a
Jaromír s rodinami.

Velkou pusou od pravnoučků – Nicotky, Alice a Valentýnka.

Vzpomínáme

Dne 27. prosince uplyne 10 let,
co zemřel můj manžel, tatínek a dědeček pan

Oldřich Burda.

Za vzpomínku děkují manželka Alena a synové s rodinami.

Dne 16. prosince 2010 vzpomeneme nedožitých 90.let
našeho otce, pana

Josefa Blažka.

Pracoval jako zedník a obkladač a mnoho domů je posta-
veno s jeho pomocí. 23. prosince také vzpomeneme 20.
výročí od jeho úmrtí.

Věnujte mu, prosím, tichou vzpomínku.

Děkují syn Miroslav, Josef a František s rodinami

Libhošťský zpravodaj

Informační měsíčník pro občany Libhoště. Vychází za přispění MěÚ Nový Jičín. Číslo 12/2010 vyšlo dne 2.12.2010. **Vydavatel:** Občanské sdružení Osvětová beseda v Libhošti, IČO: 68921349. **Elektronická adresa:** zpravodaj@libhost.cz. **Odpovědný redaktor:** Aleš Hána. **Redakční rada:** Aleš Hána, Dagmar Michálková, Petr Horák, Marie Sobková, Jana Roszková, Irena Horáková, Helena Šimíčková. Cena výtisku je 12,-Kč, čísla s přílohou 23,-Kč, roční předplatné 150,-Kč. **Administrace:** Marie Krumpochová, Libhošť č.7, 742 57, tel. 737 525 670. Uzávěrka každého čísla: 25.den v měsíci. **Tisk:** Tiskárna KONTEXT, s.r.o., Lidická 131/8, Nový Jičín, tel. 556 709 119.